

[Erhard Jakobsen]

ene og snart det andet, er fuldstændig ved siden af.

Det, jeg sagde, lød sådan: det er vigtigt at få klargjort for befolkningen, at de raket-spørgsmål, som vi nu skal have hevet frem den ene gang efter den anden, er af ganske underordnet betydning for den samlede sikkerhedspolitik. Jeg sagde altså ikke, at det ikke spillede nogen rolle, de ord har jeg slet ikke brugt, men at det har underordnet betydning for den samlede sikkerhedspolitik. Det var det ene.

Det andet var ikke, at jeg så siger, at det, man nu gør, er så og så forfærdeligt. Nej, det, jeg sagde, da jeg talte om at gå i neutralistisk retning, var: fra centrum-demokraterens side vil vi så kraftigt som muligt advare imod enhver neutralistisk tendens til, at vort land skulle prøve at indynde sig i særlig grad hos Sovjet, skille os lidt ud fra andre og derfor måske opnå en bedre behandling af Sovjet end de andre. For det første er det en historisk bommert at tro, at noget sådant kan lade sig gøre. For det andet ville det være fuldstændig ødelæggende for vort NATO-samarbejde.

Det var altså helt andre ting end det, hr. Lasse Budtz stod og sagde. Det er til belysning af, hvad hr. Lasse Budtz i øvrigt siger, meget, meget interessant, at når man kan tage ham på ordet med det samme, konstaterer man, at der står intet af det, han har sagt.

(Kort bemærkning).

Stubbjær Pedersen (CD):

Hr. Lasse Budtz forsøger at fortælle, hvad det er, der er sket siden 1979. Kunne hr. Lasse Budtz ikke gøre det lidt enklere for os andre at forstå ved at nøjes med at forklare, hvad der er sket siden 1982?

Sagen er den, at den 14. maj 1982 var der en stort set tilsvarende forespørgsel her i salen, hvor VS spurgte, om den daværende socialdemokratiske regering ville gå aktivt ind for i NATO at foreslå, at forberedelserne til opstilling af de vestlige INF-våben stilledes i bero. Der kom et klart svar fra den daværende udenrigsminister. Det var et nej. Det var altså den socialdemokratiske holdning den 14. maj 1982. Kort tid efter gik regeringen frivilligt af, men jeg går ikke ud fra, at den nu ændrede socialdemokratiske holdning har noget med det at gøre.

Vi må koncentrere os om, hvad det er, der er sket siden den 14. maj 1982, der har fået socialdemokratiet til at skifte holdning, ikke siden 1979. Dette var også 5 måneder efter, at Reagan kom til magten.

Steen Folke (VS):

Til de borgerlige ordførere skal jeg ikke sige meget. De har ikke let ved at finde ud af, hvilket ben de skal stå på. Nogle, bl.a. hr. Arne Christiansen, undsiger med stor alvorstygde nyudviklingen i socialdemokratiets holdning til atomrakterne. Vi kan også erindre statsministerens tidligere udtalelser om de skår, der er slået i det mangeårige sikkerhedspolitiske samarbejde mellem de borgerlige og socialdemokraterne.

Uanset hvad hr. Erhard Jakobsen forsøger at bortforklare nu, prøver han på at latterliggøre vedtagelsen af dagsordenen om sagen her i folketinget. Han prøver at stå på det andet ben. Det spiller ingen som helst rolle: de andre NATO-lande er komplet ligeglade med, hvad Danmark mener og siger. Hvorfor så statsministerens patos og bekymrede miner, hr. Erhard Jakobsen?

Hr. Erhard Jakobsen kan ikke engang finde ud af, hvilket ben han selv skal stå på. Før nogen andre borgerlige erklærede hr. Erhard Jakobsen, at regeringen naturligvis ikke kan leve med en dagsorden, der pålægger den aktivt at arbejde for dagsordenen af 26. maj. Jeg tror, hr. Erhard Jakobsen for en sjælden gangs skyld ønsker, at han kunne holde mund med tilbagevirkende kraft.

Jeg vil bede forsvarsministeren om lige at redegøre for sine oplevelser på NATO-ministerrådsmødet i atomplanlægningsgruppen i NATO i Ottawa for nylig. Statsministeren var på eget initiativ inde på denne sag, og han sagde bl.a., at alle de andre NATO-lande var enige om, at det ville være så og så skadeligt, hvis communiqueet fra dette møde kom til at indeholde det, forsvarsministeren gerne ville have med.

Jeg må sige, at den oplysning undrer mig, og jeg vil da gerne spørge forsvarsministeren: er det korrekt, hvad statsministeren siger? Var Grækenland f.eks. enig i, at det ville være så og så skadeligt? Det ville undre mig uhyre meget. Grækenland har selv fået optaget sine synspunkter i det communiqué, der er kommet. Det er ganske klart, at Græ-